

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Tristitia de alterius bono vel prosperitate damnabilis est, & propriè vocatur
nemesi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

428 Negligentia.

peccatum est mortale: utpote contra charitatem, qua
& nos & proximos sicut nos diligere tenemur. Iudici
tamen secundum iustitiæ ordinem sicut licet occide-
re, ita licet mutilare malefactorem.

*Vsus necromantie quo demonis inuoca-
tur auxilium, omnino prohibitus est.*

Necromantia (qua diuinatur per mortuos, seu
mortuorum personas agentes dæmones) ut pe-
tente Saule rege mulier suscitauit Samuelem consu-
lendum de bello Philistinorum, peccatū est magnū
valde: utpote ad inuocationem dæmonum recurrēs.
Inchoant siquidem tales hic societatem quam perpe-
tuo habituri sunt cum dæmonibus.

*Solicitudinem salutis contemnens, pec-
catum incurrit grauissimum.*

Negligentia, qua homo deficit à solitudine de-
biti operis intus vel extra, peccatum est: quia re-
ctæ rationi dissonat. Est autem mortale peccatum
dupliciter. Vel ex opere debito de necessitate salutis,
vel ex cōtemptu, nam si quis ex contēptu diuini amo-
ris negligit, aut negligit illud ad quod de necessitate
salutis tenetur, manifestè incurrit mortale peccatum.

Extra hos autem casus venialis est negligentia.

*Tristitia de alterius bono vel prospere-
ritate damnabilis est, & proprie
vocatur nemesis.*

Nemesis (hoc est tristitia quam homo habet de
alieno bono temporali, quia ille habens tale bo-
num est indignus tali bono: ut quum quis tristatur
quia homo malus habet diuitias, est bene fortuna-
tus, omnia illi succedunt ad votum &c.) peccatū est,
pro quanto diuinæ prouidentie actionē arguit tan-
quam

Notariorum peccata. 429

quam iniuste distribuentem bona temporalia. Et propterea si ad huiusmodi detestationem extenditur tristitia hæc, proculdubio peccatum est mortale. Et similiter si tristitia hæc ita afficit, ut ducat hominem ad imitandum malos, ut prospereatur, mortale peccatum est: ut patet. Supposita aut debita reuerentia ad diuinæ prouidentię distributionem tritari aliquantulum de temporalibus bonis indignorum, nullum apparet peccatum ex propria ratione, sed esse licitum, sicut tritari de monstris. De his vide commentaria in secunda secundæ, si profundè vis perscrutari.

Notarius potest suum officium exercendo diuersimodè peccare.

Notariorum peccata peculiariter sunt, in primis per iurium, si iuramentum quod fecerunt non seruāt. deinde falsum conficere instrumentum in toto vel in particula quacunq; aut de actu reprobato, aut quomodolibet aliàs illicitum, occultare quoque instrumenta seu protocola, aut lacerare. Horum enim quedam sunt manifestè crimina maxima. Nullum tamen scio excusare à peccato mortali: nisi fortè deceptus quis faceret instrumentum illicitum, credens esse licitum, tunc enim iuxta ignorantie excusantis regulas iudicandus esset in foro conscientie: & cum illo salis grand, quod modicum pro nihilo reputatur.

Nupiarum peccata duo sunt. Primum, si fiat tempore interdicto, hoc est principio aduentus usque ad Epiphaniam & à Septuagesima usque ad octauas Paschæ, & à tribus diebus Rogationis qui sunt ante Ascensionem usque ad Pentecosten: hoc est totam hebdomadam Pentecostes. Hæc tempora sunt certa. De octaua verò Epiphaniæ, & de die octauo Pentecostes serua Ambrosii documentum: ut scilicet conformes te Ecclesiæ in qua es, consuetudini, ut

D d a

omniata